

Iks ging weer eens pleiten

Leo van Osch

Zijn veertienjarige cliënte van Turkse afkomst zat volledig ingeklemd tussen hulpverleners, waaronder hijzelf. Vader en moeder hadden het laten afweten. Het failliet van de maakbare samenleving kwam pregnant naar voren, dacht hij. Toen hij de dagvaarding had gekregen, had hij een dossier laten aanmaken met de heer Demir, in de volle overtuiging dat het wel weer een tussen twee culturen vermalen jochie zou betreffen. Toen hij zijn cliënte aan de lijn had gekregen om een afspraak te maken om het PV door te nemen was hem de hoge stem nog opgevallen, die hij niet vond passen bij een jongen van veertien. Nu, dat klopte ook.

Meisje Demir had haar handjes niet thuis gehouden, in de ene winkel een flesje lichte kleurspoeling, dat ze, getuige haar zwarte haardos verder niet had kunnen aanwenden, in een andere winkel een suède jas en als laatste prijkte op de dagvaarding een mishandeling op het schoolplein van een rivale in de liefde.

Zijn cliënte peuterde onophoudelijk aan haar kin die al lelijk opkleurde en presenteerde uit een zakje van de firma Haribo plakkerige geribbelde felgekleurde reepjes waarvan de zuurgraad zijn mond deed vertrekken. 'Dat belooft een zuur pleidooi', grapte de dame van de jeugdreclassering toen ze de grimas op zijn gezicht ontwaarde. Ze had trouwens, zo voegde ze er ineens aan toe, die nacht gedroomd dat ze in de rechtszaal een warme maaltijd geserveerd zou krijgen. Hij glimlachte, er zou wel iets anders voorgeschoteld worden.

Van een van de winkeldiefstallen vond hij het bewijsmateriaal mager. Het was natuurlijk een kinderzaak en een pleidooi vol verwijzingen naar literatuur en rechtspraak zou hem niet in dank worden afgenomen, maar hij besloot voor vrijpraak te pleiten al was het alleen maar

omdat hij anders ook weinig had toe te voegen aan de vele rapporten die over zijn cliënte waren geschreven, rapporten waarin, zo was hem gebleken, het wemelde van onnavolgbaar jargon en met op het eerste gezicht raadselachtige afkortingen als ITB-CRIEM, SOVA en GAR, welke laatste afkorting bleek te staan voor aggressieregulatietraining. Wel goed voor twee keer woordwaarde in Scrabble natuurlijk.

Tussen twee zittingen door zwaaide de deur open en X zag dat zijn favoriete politierechter dienst had.

Ze gingen in ganzenpas naar binnen. De Officier requireerde enthousiast. Hij stoorde zich met name aan de mishandeling en sprak over tijden waarin de mensen met berevel en

knotsen hun zaakjes regelden. X wist net voldoende twijfel te zaaien. Wettig bewijs, jawel, maar niet overtuigend, was een van zijn geliefde en terugkerende frases, want daarmee gaf je de rechter een mogelijkheid om de verdachte flink te laten zweten en op het laatste moment toch de balans in zijn voordeel uit te laten slaan. Aldus geschiedde. De vrouwelijke politierechter gaf zijn cliënte het voordeel van de twijfel en sprak haar vrij van een van de winkeldiefstallen. Ze stommelden weer naar buiten. Op de gang kreeg hij een plakkerig handje van zijn cliënte.

n

